

og det er en Feil; — han kan ikke faae det Kjendskab til Folk og har ikke den Interesse af at bringe de personlige Forhold alvorligt i Anslog og domme om dem saaledes, som de foreligge, som Tilfældet vilde være, naar han vidste, at det var ham, paa hvem Ansvaret hvilede, og han vilde være ganske anderledes bekendt med Forholdene, naar de laae under hans daglige Tilsyn. Det hele Stillings- og Bytningsvæsen, som nu medfører store Besværligheder og Ulemper for Befolkningen, og som paa en vis Maade bliver gjort unyttig, vil ogsaa faae en langt bedre Stik. Jeg vil derfor paa det Indstændigste tilraade Thinget at tage det under moden Overveielse, om vi skulle komme bort fra en Bestemmelse, tagen for saa faa Aar siden, og hvorved i Virkeligheden den kongelige Tjeneste ikke lider det Allermindste.

Justitsministeren: Jeg maa tillade mig at gøre det høitærede Thing opmærksom paa, at den Bestemmelse, som blev vedtagen i Loven af 23de Marts 1851 § 2, kun blev vedtagen indtil Videre. Der staaer udtrykkeligt i Loven: „Indtil Videre bliver Bestyrelsen af Udskrivningsvæsenet at overdrage til constituerede Udskrivningschefer,“ og, saavidt man seer af Forhandlingerne paa Rigsdagen, navnlig i Folkethinget, om denne Bestemmelse, saa antog man, at Bestyrelsen af Udskrivningsvæsenet kunde i sin Tid enten gaae over til Communerne eller til Amtene. Hvad det angaaer, at Bestyrelsen af Udskrivningsvæsenet skulde gaae over til Communerne, da er jeg af den Formening, at der ikke vil kunne blive Spørgsmaal derom, forinden Communalvæsenet antager en ganske anden Charakter end den, det nu har. Jeg er af den Anskuelse, at det vilde være en Udelæggelse for Communalvæsenet at skulle have at gøre med Bestyrelsen af en Indretning, der ligger saa fjært fra det som den omhandlede. Det er efter min Formening en Fordærvelse for Communalvæsenet, at der er bragt Saa meget over paa det, som egentlig ikke hører dertil. De oekonomiske Anliggender, som nærmest vedkomme Kommunen som saadan, give Communalbestyrerne nok at bestille, og, naar andre Forretninger lægges til, betragtes dette i Almindelighed med Uvillie; Communebestyrerne

besværes ved disse Forretninger og gjøres berøvedt ved let fede af at tage sig af Communens egentlige og væsentlige Anliggender. Saadanne uvedkommende Forretninger skade den Interesse, som Beboerne i Kommunen ellers naturlig maae have for Communens Anliggender. For saavidt der dernæst er Spørgsmaal om, at Bestyrelsen af Udskrivningsvæsenet skulde henlægges til Amtene, da er der, forinden dette Lovforslag blev forelagt Rigsdagen, indhentet Erklæringer fra Amtmændene om, hvorvidt det var muligt at henlægge disse Forretninger til Amtmændene, og de fleste Erklæringer ere gaaede ud paa, at Amtmændene vilde blive overbebyrdede, hvis dette skeete. Der er vel enkelte Amtmand, som have udtalt sig for at overtage Udskrivningsvæsenet, men have tillige erklæret, at det vilde være dem umuligt at overtage det paa de Vilkaar, hvorunder det var stillet i Udftgt, at det skulde gaae over til dem, nemlig mod en Gage af 600 Rd. til en Fuldmægtig og 500 Rd. til det øvrige forøgede Contoirhold; men, naar Gagen til Fuldmægtigen og Udgiften til Contoirhold yderligere skulle forøges, ville Udgifterne, ved at disse Forretninger overgaae til Amtene, blive ikke saa lidet større, end naar der bliver særegne Udskrivningschefer. Naar nu dertil kommer, at den Omstændighed, at der er særlige Udskrivningschefer, tjener til stor Betyggelse for det værnepligtige Mandskab, saa forekommer det mig, at det vil være uhenftgsmæssigt at fravige en Indretning, som allerede i længere Tid har bestaaet. Det har været Justitsministeriets Hensigt at søge at fjerne de Misbrug, som have været forbundne med Udskrivningsvæsenet, og man har derfor søgt at bevirke, at Udskrivningscheferne i Virkeligheden blive Udskrivningschefer og ikke, som det i en lang Række af Aar har været Tilfældet, overlade Forretningerne til Fuldmægtige. Man har ved udførlige Instructioner paalagt Udskrivningscheferne selv at bestyre deres Embede. Dette har gjort, at flere Udskrivningschefer have erklæret, at de ikke kunde overkomme de dem paahvilende Forretninger, og paa Grund deraf fraτραadt deres Stilling. Men, net op derved, at det bliver Udskrivningscheferne selv, der